

שפת אמת

שפת אמת ויקרא תכונותיו של מנהיג

הרב אפרים ולץ

שפת אמת תרל"ז

ובמד' משל כו' בכל מקום כתב שמו של מלך כאשר צוה ה' את משה כו' אני מבפנים והוא מבחוץ קראו לו שיכנס כו' ע"ש. דכתיב ולא יכול משה לבוא כו'. נמצא שפעל מרע"ה בהקמת המשכן המשכת מדריגה שלמעלה מכחו והשגתו עד שלא יכול לבוא כו'.

והוא סימן נפלא מי שאין לו נגיעה כלל ועושה רק רצון הבורא וחפץ בזה שיהי' נעשה כרצונו ית' במה שאין שולט שם השגת האדם וכפי כוונת העושה המצוה כך מתעורר המצוה. וזה הכח נרשם במעשה המצוה. וז"ש שבכל דבר כתב כאשר צוה כו' עי"ז פעל שנתקיים בפועל הקדושה במשכן ממקום גבוה מאוד עד שלא יכול לבוא כו'.

ועי"ז הי' שכרו שקרא אליו שע"י שביטל עצמו כך היא המדה שיתעלה עד שם כנ"ל.

שפת אמת תרל"א

במד' ברכו ה' מלאכיו כו'. כי באמת כל איש ישראל שנשתלח בעולם לעשות רצון אבינו שבשמים נק' שליח ומלאך. אך כי המלאך אין לו שום דבר רק השליחות. וכשאדם שומר עצמו שלא להיות שום מעשה בלי קיום רצונו ית', אז נקרא באמת מלאך שהרי מוצא לעצמו בכל מעשה שליחות וקיום רצונו ית'.

וזוהו שאמר ויקרא אל משה הפי' שכן הי' בחי' משה רבינו ע"ה שהי' מוכן תמיד לנבואה והי' שומע תמיד קול הקריאה כמו מלאך שעוסק תמיד בשליחותו ית' שאין לו דבר אחר בעולם כנ"ל.

שפת אמת תרמ"ב

דף מקורות

משה רבנו ע"ה רבן של כל הנביאים לא רצה לכנוס בלי קריאה. ולכאורה קשה הא כתיב ולא יכול משה לבוא כו'. אך בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. ולפי עניויות אותו צדיק נאמר ולא יכול. והאמת כפי מה שמתקרב האדם אל הקב"ה וברוך שמו, ממילא נופל עליו בושה והכנעה. ולפי רוממות של מרע"ה כך הי' ענותנותו, וזהו העדות על מדריגה גדולה שלו.

ולא כל אדם זוכה לבחי' ענוה באמת. רק לבטל עצמו אל החכמים. והחכמים אשר להם הדעת הם משימין עצמן כבהמה להבורא, שכפי הדביקות כך נמצאת ההכנעה.

שפת אמת תרמ"א

נתקשה משה במנורה והראה לו הש"י. ואח"כ כתיב שנעשית מעצמה. תיעשה כו'. א"כ למה הראה לו. אך כי ע"י רצון האדם בלב ונפש באמת. נגמר השאר. מה שאינו יכול לעשות. נעשה מעצמו.

כן הוא בכל מצוה מכל איש ישראל. כי וודאי אין בכח אדם לעשות רצונו ית'. רק כפי רצון האדם נגמר מעצמו. ומ"מ הגמר בא ג"כ ע"י רצון האדם.

כענין זה פי' אא"ז מו"ר זצלה"ה עמ"ש יגעתי ומצאתי. ודקדק כי מציאה בהיסח הדעת. ומה שבא ע"י יגיעה למה נק' מציאה. אך מי יכול למצוא האמת ע"י יגיעתו. ורק שהש"י נותן במתנה ודרך מציאה ע"י היגיעה.

שפת אמת תרל"א

הי' ראוי בקבלת התורה להיות כל עם ה' נביאים כמ"ש לעתיד ונבאו בניכם ובנותיכם. ונתקן אח"כ ע"י התכללות במדריגות כהנים לזים ישראלים ומרע"ה על כולם. והענין הוא להוכיח כי הי' דבורו עם מרע"ה בכח כל בני ישראל. כמ"ש בשבילכם הוא נדבר עמי. ולכך אמר להם דברי כבושין אלו. שלא יעלה על דעתם ח"ו כי נתרחקו הם. רק שכח הנבואה אליו על ידם הוא.

ולכן נחלקו בב' מדריגות. עושי דברו לשמוע בקול דברו. שיש עוסקי תורה ושזוכין לשמוע קול דברו. ויש עוסקים במצות ומעשים טובים. וכמ"ש בשומרי שביעית הכתוב מדבר. שהם אנשים פשוטים שבישראל ועל ידיהם מתעלין גם הצדיקים וזוכין עי"ז לשמוע בקול דברו.

וכ' ולא יכול משה לבוא כו' הגם דכתיב ויבוא משה בתוך הענן כו'. אכן נפרש שזאת הנבואה עתה הי' צריך להיות באמצעות בני". וכל זמן שבני ישראל לא נתקנו כראוי. לא הי' יכול להיות. ומזה נוכל ללמוד צדקת רועה נאמן של ישראל. שהגם שנאמר לו ואעשה אותך לגוי גדול. עכ"ז לא רצה לפרוש עצמו מכלל ישראל. ואח"כ כתיב ויקרא. שנעשה תיקון והתכללות בני ישראל זה בזה עד מרע"ה שנקרא ויקרא אליו.